1879. VI. évfolyam. 151. szám. Debreczen, Hétfő augusztus 4.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujuteza Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, augusztus 4.

Tegnap letelt a muszka megszállás határideje a Balkán félszigeten. Keleti-Rumeliát már egy héttel ezelőtt elhagyta az utólsó muszka katona. Bulgáriát, hol a muszka jelentések szerint már csak három lovas ezred volt s némi őrségi csapatok a dunai várakban, valószinü, hogy szintén kiüritették a tegnapi határnapig. De ha talán maradt volna is még egy pár apró cseprő muszka csapat a Balkán félszigeten, az mind utban van. Most már nem kételkedhetni, hogy Sándor czár teljesiti kötelességét, melyet a berlini szerződés reá rótt.

Hogy saját jószántából tette-e azt vagy Európa nyomása folytán? — az mindegy. A berlini szerződés, melyet oly sokan kinevettek, gunyoltak s melyre a mi ellenzéki sajtónk megesküdött, hogy soha sem lesz végrehajtva, ma már végrehajtva s Európa békéje biztositva van.

Sokkal örvendetesebb megnyugvást érzünk e tény fölött, hogysem szemrehányásra akarnók tölhasználni e perczet. Szivesen elhiszszük, hogy az ellenzéket csak hazafias aggódása ragadta rémlátásokra; de hát csalódni emberi dolog s igy megesett az az ellenzéken, a mint megesett már több izben azelőtt és bizonyosan megesik ezután is. Nézzük el keresztyén felebaráti indulattal tévedéseit.

Legyen elég nekünk a siker, melyet külügyi politikánk aratott; legyen elég a tudat, hogy nem hiába helyeztük bizalmunkat ama férfiuba, ki ovatos és ügyes kézzel vezérli hazánk s e monarchia sorsát a bonyodalmak közepett, melyek nemrég csaknem elnyeléssel fenyegettek. Ime ma már elsimulnak a terhes felhők az európai láthatárról s a béke, a biztosság, a csöndes munka napjai köszöntenek be, ama napok, melyeknek nincs fényes története a nemzetek krónikában; hanem annál áldásosabb eredménye van a nemzetek életében.

Nehéz ugyan messze időkre jósolni s nem vagyunk barátai a nyegle jósolgatási szokásnak, mely sokszor politikai bölcsesség neve alatt árulgatja saját badar fantáziájának szüleményét; de a mennyire a jelekből következtethetni, ugy hiszszük, állandó békének nézhetünk eléje.

Európának egy állama sincs abban a helyzetben, hogy ne férne már meg a bőrében a nagy jólét miatt s okvetlen bele akarna kötölőzködni valakibe. Ellenkezőleg mindegyik annyira el van foglalva a saját bajaival, mindenütt annyi a javitni, helyrehozni való, a népek mindenütt oly sulyos anyagi megpróbáltatásokon mentek át, hogy még most is érzik annak terhét. Béke után sóvárog egész Európa. A fölemésztő, minden munkát, törekvést, anyagi gyarapodást, szellemi emelkedést megbénitó izgatottság évei után nyugalomban, a béke nemes munkás versenyében akarják Európa népei kifejteni erejöket.

Bármerre tekintsünk, mindenütt ezt a törekvést látjuk előtérben. Muszkaország, mely pár év előtt oly dölyfös elbizakodottsággal zavarta meg Európa békéjét, annyira meggyöngült, hogy nem egyhamar keredik ujra kedve beavatkozásra. Az uj állapotok a Balkán félszigeten kezdenek megszilárdulni. Nem fordult föl a világ Bulgariában, mint a hogy ellenzéki lapjaink megjósolták, Keleti-Rumeliában sem ömlenek vérpatakok bolgárok és muzulmánok közt, a két tartomány sem egyesült, a hogy megjósoltatott. A mi állásunkat is békében elintézzük a törökkel Boszniában és Novi-Bazárban s ott áll az általunk előre tolt őrszem, hogy megvédje érdekeinket s biztositsa a békét.

Hát olyan rosz volt az az Andrássy politikája?

— **Gasteinból** értesül a „Neues Wiener Abendblatt," hogy Ferencz József király aug. 10-kén érkezik oda a német császár meglátogatása végett. Onnét pedig 11-kén indul el. A találkozás egészen magán természetü lesz, mert Bismarck csak aug. 15-kén érkezik Gasteinba, Andrássy pedig nem is megy oda.

— **Tiszaszabályozási kölcsön.** Mint a „Fremdenblatt"-nak Pestről irják, a „Société Générale" ajánlatát, mely szerint a pénzcsoport a Tiszaszabályozást Szeged helyre állitásával egyetemben végrehajtani s e müveletekre 250 millió frankra szabott költségeit kisorsolási kötelezvény-kölcsön utján fedezni ajánlkozik, nagyon tanulmányozzak a magyar pézdügyminisztériumban. Kezdetben az ajánlatot nem tartották komolyabb figyelemre méltónak, az összeg tulságosnak tetszett s az ajánlat ugy nézett ki, mintha csak improvisált volna, hogy vele Párisban spekulálni lehessen, csakhamar kitünt azonban, hogy a számitások nagyon is alapos, bár ha csak előzetes tanulmányozásokra tekintetvék, és hogy az ajánlat különösen Szeged felépitése vonatkozásában sok oly támpontot nyujt, a melyek nagyon megérdemlik a kormány figyelmét. A mi a kölcsönt illeti, arra nézve oly tervezet van felállitva, melyhez képest egyrészről a kamat és törlesztési részlet a magyar állam jótállása alá helyeztetik, másrészről azonban valamenynyi létező szabályozási társulat egyetemes szavatossága van kivánva s az ujon nyerendő terület használás-joga számos évekre igényelve. Kötelezik magukat ellenben a vállalkozók, a lecsapoláson kivül a kiszáritandó földterületek öntözéséről is gondoskodni, hogy a csapadékviszonyoknak Magyarországon már két évtized óta folyó további megromlása alkalmas módon megakadályoztathassék.

— **A novi bazári okkupáczió** ügyében Szerajevoból sürgönyzik, hogy Huszni pasa a Würtemberg hg elnöklete alatt tartott tanácskozásban oly kielégitő felvilágositásokat adott, hogy a rekognoszczirozó bizottság Huszni pasával már aug. 4-én megidulhat a pasalik területére. — Az ezen bizottságba már korábban kijelölt egyéneken kivül Würtemberg herczeg parancsára minden fegyvernemből nehány tiszt fog a szemlében részt venni, kik saját szakuk szempontjából fognak a főhadparancsnoknak külön jelentést tenni. — A bizottság valószinüleg 10—12 nap alatt bevégzi feladatát, ugy, hogy az okkupáczió lehetőségének és czélszerüségének kérdése fölött az elhatározás már aug. 14. vagy 15-én megtörténhetik.

— **Az osztrák kormány**, ugy látszik, nincsen tisztában azzal, hogy a birodalmi gyülést, vagy a tartományi gyüléseket hivja-e előbb össze. Kezdetben az volt a szándéka, hogy a reichsráth szeptember közepén ül össze s aztán nem sokára elnapolja üléseit, hogy ezalatt a tartománygyülések megtarthatók legyenek. Most legujabban azzal a versióval találkozunk az osztrák lapokban, hogy a tartománygyülések augusztus végén vagy legkésőbb szeptember elején fognak összeülni, de ülésszakuk csak 14 napra fog terjedni, mert a reichsráth októberben összejön. — Hogy belépnek-e a csehek, az még bizonytalan. Jirecsek volt miniszter Blatnában választóihoz intézett beszédében azt mondta, hogy a kiegyezés valószinütlennek látszik, mert a kormány semmi garancziát sem nyujt a cseheknek.

Az időjárás és a hold.

Ujabban gyakran képezte nyilvános megbeszélés tárgyát azon befolyás, melyet a hold az időjárásra gyakorol. A bécsi gazdasági társulat még a 30 as években a hold változásaiból 78 előleges számitást tett az időre nézve, melyek közül 57 pontosan beteljesedett. E számitások egészen helyesek, hanem nem volna rosz Herschelnek erre vonatkozó hypothesisét pontosabban szabályozni. Herschel szerint a holdnegyedi időjárás azon órával van összefüggésben, a melyben a hold változásai beállanak. Minthogy pedig a hold változások beálltának óráját minden naptárban megtalálhatjuk, ebből következik, hogy mindenki kiszámithatná a „hozzávetőleges időjárást" még pedig nemcsak egy holdváltozásra, tehát egy hétre, hanem egy hóra, sőt még egész évre is. Különben Herschel illető schémája, mely csak nyarat és telet vesz fel, előbbit márczius közepétől október közepéig, utóbbit október közepétől márczius közepéig számitva, ime egész terjedelmében.

Nyáron:	Télen:
Déli 12 és délutáni 2 óra közt sok eső;	hó és eső;
Délutáni 2 és 4 óra közt változó;	szép és szelid;
Délutáni 4 és 6 óra közt szép;	szép;
Délutáni 6 és 8 óra közt szép, északi vagy nyugoti széllel, eső déli v. délnyugoti széllel;	eső és hó déli v. nyugoti széllel, detto;
Esti 8 és 10 ó. közt mint fent;	mint fent;
Éji 10 és 12 óra közt szép;	szép;
Éji 10 és 12 óra közt hasonlóképen szép;	hideg, északnyugoti szél mellett szelidebb;
Reggeli 2 és 4 óra közt hideg, esővel;	hó és vihar;
Reggeli 4 és 6 óra közt eső;	mint fent;
Regg. 6 és 8 ó. közt szél esővel;	vihar;
Regg. 8 és 10 ó. közt változó;	eső északnyugoti-, hó keleti széllel;
Délelőtti 10 és 12 óra közt sok eső;	hideg szelek.

Petőfi és ellenségei.

E czim alatt érdekes életrajzi adatokat közöl az „Üstökös"-ben Jókai. Elmondja többi közt esetét Nagy Károlyival, ki a szabadszállási képviselő választáson Petőfi győztes vetélytársa volt s ki miután a költőt durván megsértette, kibujt a lovagias elégtétel adása alól. Elmondja, hogy a hadügyminiszter miért nem akarta megerősiteni Petőfi őrnagygyá kineveztetését. Azért, mert őrültnek tartotta őt, mivel Petőfi „nem türi magán a nyakravalót." Elmondja végül, hogyan hasonlottak meg egymással ő maga és Petőfi, kik a leggyöngédebb jó barátok voltak addig.

A magyar kormány ujonczot és pénzt kért az országtól, czim szerint az osztrák hadsereg kiegészitésére, de valóban egy nemzeti hadsereg felállitására. A szin, melybe a javaslat burkolva volt, gyülöletesnek tünt fel. Hogy azt Kossuth Lajos ajánlotta, az nem enyhité Petőfi ellenszenvét iránta. Ő Kossuthot nem szerette. Érezte, hogy az neki vetélytársa a magyar nép előtt, s az lesz a nagy világ előtt.

Az országgyülés óriási többséggel fogadta el a jól megértett törvényjavaslatot; e többség közt volt Vörösmarty is.

Erre irta Petőfi azt a költeményét Vörösmartyhoz, melynek refraineje ez:

„Nem én téptem le a fejedről,
Magad tépted le a babért."

E költemény fölött hasonlottunk meg.

 Emődy Dániel közös barátunk szobájában volt az utolsó összejövetelünk.

Én nem szóltam neki a kérdés politikai oldaláról, csak arra kértem, hogy tekintse a a személyt, a ki ellen irt.

„Vörösmarty neked is, nekem is, második atyánk volt. Ő vezetett be az irodalomba; ő pártfogolt, ő szeretett bennünket, ő figyelmeztetett hibáinkra. S a ki négy szemközt mondja meg hibánkat, az nem kritikusunk, az barátunk, az apánk. Nem szabad őt megtámadnunk!"

Ő erre azt felelte:

— És ha igazi apám volna, sem kiméln ezért, a mit tett.

Én mondtam neki, hogy mint szerkesztőtárs, kiadhatja a lapunkban e verset; de én ki fogom nyilatkoztatni, hogy az helyeslésem nélkül történt.

És mégis kiadta.

A vers megjelent s a rá következett két rövid nyilatkozatban ugy el tudtuk egymástól szakitani magunkat, hogy többé egymásnak a nevét sem mondtuk ki.

Csak egy nehéz év után jöttünk össze. (Csak 8 hónap volt, de beillik egy évnek.) A Buda bevétele örömünnepére tartott lakománál találkoztunk ismét.

Sok minden áldomást mondtak ott. Én csak a magaméra emlékezem.

„Éljenek azok, a kik ezután fognak meghalni a hazáért, éljenek örökké!"

Ekkor odafordult hozzám s azt mondá: „Köszönöm, hogy én értem is ittál!"

S összekoczczintá velem a poharát.

Ez a pohárkoczczintás volt az utólsó bucsuhang közöttünk.

S elváltunk, a nélkül, hogy egymást megöleltük volna. Nagyobb volt a dölyf mind a kettőnkben, mint hogy valamelyikünk megvallotta volna, hogy fáj a harag.

S csakugyan jól mondta: az a pohárköszöntő ő neki is szólt.

Ha én azt akkor tudtam volna!

* * *

Nem zárhatom be e lapokat a nélkül, hogy egy ide vonatkozó jegyzetemet ne közöljem.

E napokban Szegedről együtt utaztam Budapestig Katona főmérnök urral, ki a régmultban maga is belletrista volt. (Munkácsy „Rajzolatjai" mellett fömunkatárs.) Komoly, derék, szavahihető ember. Töle hallottam ezt a traditiót.

Petőfi aestheticus ellenségei között volt Hazucha, a ki valami államhivatalt viselt; különben becsületes, tiszta jellemü ember volt. Ezzel jó barátságban élt Katona s a forradalom után 1849. telén nála időzött Budán.

Egy deczemberi este szokatlanul felizgatottan tért szállására Hazucha s a mint Katona észrevette egész lénye felháborult voltát, elmondá neki, mi történt vele.

— A mint a fedett folyosón jövék haza felé, egy szögletből elém lép egy ember s megszólit: ismerem-e? Ráismertem: Petőfi volt. Azt mondta: „ön nekem ellenségem volt valaha; de azért becsületes hazafi: én menekülni akarok külföldre, segitse előmenekülésemet, mint hivatalnok."

— S mit tett ön? hová tette öt? kérdezé Katona.

— Azt nem mondom meg. Mindenki tudja, hogy ellensége voltam, ha elfognák, azt hinné a világ, én árultam el.

— Komoly dolog volt-e ez? Mi benne a való? Nem vagyok képes rá megfelelni. — De sem Katona főmérnök személyisége nem arra való, hogy vele tréfát üzzön valaki, sem hazucháé nem olyan, hogy nagyon szerette volna a tréfát, sem a tárgy maga, hogy azt tréfának használja fel valaki.

Nem sokára Hazucha meghalt magával temetve el a titkát, s mi ismét ott vagyunk a Petőfi-végzettel a fekete éjszakában, a melyből csak nevének csillaga világit elő; porát szétfujta a szél. . . .

Külföld.

Bismarck kibékülése a vatikánnal már elhatározott tény. Az uj pápai nunczius a bajor udvarnál Roncetti, mielőtt Münchenbe menne, Bismarck herczeggel fog találkozni s átnyujtja neki a modus vivendit, mely a vatikán és Németország között a jó viszonyt helyre állitandja. E modus vivendi mindkét részről annyira meg van vitatva, hogy csak az aláirásról van szó. Pontjai: 1. A discsiplináris törvények megváltoztatásának abbanhagyása, s a statusquó megtartása addig, mig a vatikán a májusi törvényen módositani fog. 2. A püspökök visszatérése székhelyeikre, kik azonban a polgári törvényeknek alávetik magukat, a mennyiben azok az egyházi törvényekkel nem ellenkeznek. 3. Zavartalan működése a püspökök és klerusnak, a mennyiben az állam nyugalmát ez által nem zavarják. — Mindkét fél megegyezik abban, hogy a májusi törvényeken módositani fognak, mihelyt annak ideje elérkezett.

Cairoli olasz miniszterelnök nehány nap előtt az öreg Garibaldit látogatta meg, Aricciában s hosszasan értekezett vele. A látogatás czélja félig meddig politikai is volt, s mondják, hogy az öreg tábornok legközelebb nyilt levelet ad ki, melyben az olaszoknak bizalmat ajánl a Cairoli kabinet irányában. Ezzel azonban a kabinet nem szándékozik garibaldista politikát üzni. Ellenkezőleg: Villa miniszter köriratot intézett minden hatósághoz, melyben kötelességükké teszi mindazon egyének szigoru szemmeltartását, kik csendháborität eszközölhetnének, s mindennemü nyilatkozványokat az „Italia irridenta" javára megtilt.

A bolgárországi mohamedánok fölkelése hamar elmult. A nagy izgatás daczára csak alig 600 mohamedán fogott fegyvert s ezek is lerakták, mihelyt egy fél zászlóalj csendőrség megjelent.

— **A franczia képviselőház és senatus** ülésszaka tegnap előtt véget ért s csak november utolsó napjaiban nyilik meg ujra.

A forradalom Hayti szigetén.

Hayti szigetén két politikai párt van. A kisebbségben levő liberálisok s a nemzetiségek, kik a nép közt, a kamarában s a senatusban többségben birnak. Egy idő óta az ország nyugalmát folyton fenyegették a Montmorency tábornok parancsnoksága alatt álló fölkelők, kik Szt.-Domingo körül tanyáztak. A mozgalmat azonban a kormány mindig leverte.

Junius 20-án a Hayti-foki liberálisok azt a csinyt akarták elkövetni, hogy egyes katonai helyek birtokába akartak jutni, de véres veszteséggel visszaverettek. Az izgatottság Szt.-Domingóban, Cap-Haytienben s Gonaivesben tovább tartott, különösen az utóbbi helyen, hol a kormányra nézve a közvélemény nagyon kedvezőtlen volt. Junius 30-án a kamara egypár ujonnan választott képviselő igazolásával foglalkozott, mikor a liberálisok és nacionalisták közt heves vita tört ki, revolver-lövések estek, melyek a karzati hallgatóság közül többeket megsértettek. Általános zavar állt be, mely a kormány ellen való fölkeléssel fenyegetett. A harcz első áldozatai közt volt a hadügyminiszter is. A hétfő és kedd közti éjszaka megletős nyugodtan folyt le; kedden azonban ujra kezdődött. A kormány egypár ágyut küldött a harcz szinhelyére s a liberálisok házait bombáztatta. Mindkét fél meglehetős számu holtakat és sebesülteket vesztett. Porte-au-Prince felső részében a liberálisok összegyülekeztek, a kormány csapatait megtámadták, miből általános utczai harcz fejlődött ki, mely a város egész negyedére kiterjedt. A tüzet csak az éj közeledtével szüntették be; mindkét fél sok áldozatot vesztett, a kormány vesztesége azonban mégis nagyobb volt.

Julius 2-án az idegen hatalmak konzulai

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája

A majmos hölgy.

Irta **Quatrelles.**

(Folytatás.)

— Az ut nagyon is hosszunak tetszett előttem, ámbár nem vesztettem őt el szemem elől . . . Mondd meg csak ismeretlennőm keresztnevét.

— Miért?

— Hogy kikerüljem a körülirást. Ez hosszabbitja az elbeszélést.

— Leocadiának hivják.

Sohasem kétkedtem volna benne. Ismétlem tehát: az ut nagyon hosszunak tetszett előttem, ámbár nem vesztettem el szem elől Leocadiát. Deauvilleból jöttem s Etretat-ba szándékoztam utazni, midőn vele találkoztam. Képzelheted csalódásomat, midőn láttam őt trouvillei hajó párkányára lépni. Egy perczre le voltam sujtva. De ő oly biztató pillantásokat vetett rám és daczára enmagamnak hajóra szálltam. A gaz Cupido utóvégre vállaimra kuporodott s időtöltésül elkezdett botrányos módon vadászni hajamban, gondolhatod, hogy minden eredmény nélkül. Ez a furcsa utazás elfogulttá tett. A tenger még mindig bajt hozott rám s nem tudtam tőle másképp menekülni mintha elindulásomtól fogva feküdtem. Mielőtt e helyzetbe jutottam, megkisérlettem közeledni . . .

— Leocadiához.

— Leocadiához. Esedezem önnek, ne beszéljen, mondá ő. Vigyáznak rám; a legcsekélyebb vigyázatlanság veszélyt hoz rám. Majd egyszer el fogom önnek mondani, de az isten szerelmére! ne kompromittáljon. Életem forog kérdésben, talán az öné is. Tudja meg, hogy üldözéseért nem haragszom; ez az egész, a mit önnek mondhatok. Távozzék, de azért mindketten szemem előtt legyenek.

— Mindketten? . . Nem értem.

— No igen, mindketten: Cupidó és én.

— Helyesen van.

— Hozzá tette: — Ha engedelmeskedik, ha nem szól hozzám, ha tisztességes távolban követ, mindkettőjöket biztositom jóindulatomról.

— És te távoztál?

— Távoztam. Meg kell vallanom, hogy ismeretlennőm programmja jó volt. Először is kifejezését tartalmazta látásom feletti örömének; aztán megengedte, hogy menjek kipihenni magamat. Legalább azt hittem. Le akartam szállani. De Cupidó más véleményen volt. A lépcső látására önkivületbe jött. Oly erőszakos, oly váratlan ugrást tett, hogy láncza kicsuszott kezemből. Aztán vad futást kezdett a köteleken. Épen meg akartam bizni egy matrózt, hogy fogja el a szökevényt, s magam szép csendesen partra szállani, hogy kipihenjem a nap fáradalmait, midőn megláttam Leocadiát sápadtan, izgatottan követve szemeivel a majmot, mely lábai, kezei s farka segélyével örült testgyakorlatot csinált. Éreztem, hogy egyetlen közönyös pillanat által elveszithetem a tért, melyet oly fáradságosan foglaltam el, s üldözéshez láttam. A legénység, mely már számitotta a borravalót, az utasok, kik ingyen szemlélői voltak az egész látványnak, egyaránt el voltak ragadtatva. A hajó mozgása kezdett jöni. Ó, balsors! . . . . Az izzadság folyt halántékaimon, egy felhő emelkedett Cupidó közt és köztem, szerelmi tüzem csilapult, és megragadtam a kezem ügyébe eső kötelet. A mi ezután következik nem lehet leirni. Homályosan emlékszem, hogy Leocadia hasát fogta nevettében s hogy a tenger, méltán bosszankodva bizalmaskodásom felett, képembe vágta tajtékát. Fáztam, szégyeltem magam, sirtam, és csak akkor vettem észre Cupidót, mikor a hajó a Touguesba behaladt; ekkor végre lecsilapodott, és nem tudom mit rágcsált mellettem. Kötele vége, nem tudom hogyan, kétszerháromszor csavaródott derekam köré. Annyira izgatott voltam, hogy alig tudtam megkülönböztetni, mi történik két lépésnyire tőlem. — Azonban összeszedtem magamat annyira, hogy harmincz frankot adtam a legénységnek fáradságáért, és megköszöntem, hogy a szökevényt elfogták. Cupidót e közben meglepte az álom; elterült karjaim közt és aludni kezdett. Jó izüt nevettél volna, látva, mint dajkálom e szőrös babát. Leocadia két lépésnyire volt tőlem, ujját ajkaira téve, mintegy jeléül annak, hogy ne költsem fel kegyenczét. Követtem, félig halva, elhatározván magamban, hogy ugyanazon fogadóba szállok, a melybe ő s minden tartózkodás nélkül nyugalomra helyezem magamat; de ő a villersi kocsiba szállt. Menjünk, mondám magamban, itt nem fognk nyugodni!

És felültem az omnibusra. Belépésem sensatiót keltett. Egy testes hölgy rosszul kezdte magát érezni, egy szurtos és bandzsali gyermek pávamódra kezdett rikoltozni, a többi utasok oly módon kiabáltak, hogy a conduktor odajött s leszállitott. Különben is minden hely el volt a padokon foglalva, s igy nem volt más hátra, mint kocsit fogadni s követni ismeretlenemet. Ugy cselekedtem. Jutalmam volt egy tekintet s egy mosoly, melyeket az angyalok is megirigyeltek volna.

— Mily költői! . . . mily megható! . . .

Rendeletet adtam kocsisomnak, hogy kövesse az omnibust. Ügető lépésekben haladtunk. Az utczák zaja, a lovak léptei s az ostor csapásai csakhamar fölköltötték Cupidot. A por szemébe ment, a nap vakitotta s a legyek zaklatták, ugy hogy ismét ugrálni kezdett s nekem még egyszer le kellett mondanom az alvás reményéről, melyet igértem magamnak a kocsiban. Hogy tetézze a bajt, az a bolond kedve támadt a majomnak, hogy kiugorjék az utcza kövezetére. A küszködés ujra elkezdődött és ezuttal köpenyem egy darabjának elvesztésével hagytam oda a csatatért, a mi soha nem szenvedett méltóságomon nem kis csorbát ejtett. Mit mondok neked! . . . ez a veszett ut negyvennyolcz órája tartott. A hajó fedélzetén hagyott csomagomról tökéletesen megfeledkeztem, s ugy néztem ki, mint egy irlandi koldus. Testem harapásokkal volt boritva. Minden pillanatban elhagyott bátorságom, s arra gondoltam, hogy megfojtsam átkozott uti társamat, midőn egy bátoritó tekintet, mozdulat vagy mosoly uj erőt öntött belém, és folytattam utamat, tovább viselve martyr-szerepemet. Houlgate, Cabour, le Home, Lion-sur-Mer, Varaville, Luc, Langrune, mind-mind látott elhaladni bennünket: Leocadiát, Cupidót és engem. És mindig követtem őt, hol lovon, hol gyalog, hol kocsin. Csak Arromanches-nál ért véget e futás. Itt elvesztettem szemem elől ismeretlennőmet. Minden kisérletem őt feltalálni hasztalan volt.

(Vége köv.)

megkeresték a kormányt, hogy hagyjon föl a vérengzéssel, mely közbelépés következtében a kormány mindazon polgárnak amnesztiát hirdetett, kik a harczban részt vettek, Bazelais, a liberalisok pártfeje és barátja Edmond Paul kivételével. Ezeket a kormány törvényszék elé akarta állittatni, vagy arra birni, hogy az országot hagyják el. Az amnesztiát a liberálisok nem fogadták el. Bazelais testvére és sok barátja elesett már, a sebesültek száma is nagy volt. Atalában a harczolók tömege nagyon összeolvadt. A harcz ujra kezdődött, még pedig sokkal nagyobb elkeseredettséggel, mint eddig s egész csütörtökig tartott.

Csütörtökön a kormány az egész város fölött ostromállapotot hirdetett ki. Az nap délután egy órakor Bazelais háza közelében tüz ütött ki, mely oly gyorsan elharapódzott, hogy pár óra alatt az egész negyed, hol Bazelais **háza** állt, a lángok martalékává lett. Az égő **házak** romjai alatt sok szegény sebesült találta halálát. Bazelais és Edmond Paul a harczban életben maradt barátjaikkal együtt a tüzből kimenekültek, s a konzulsági épületbe futottak. A kormány csapatai egy pár megsebesült liberálistát elfogták. A lángok mintegy 123 házat pusztitottak el. A pénzügyminiszterium épülete valamennyi okmányával s irományaival együtt a lángok martaléka lett, s ez a körülmény kiszámithatlan zavaroknak és bajoknak fogja kutforrását képezni a jövőre nézve. A csütörtök és péntek közti éjszaka nyugodtan folyt le, este a Gonaives s a Hayti-fok közt közlekedő gőzös azt a hirt hozta, hogy Gonaives a liberalisok hatalmába esett, kik csütörtökön jutottak a város birtokába minden kardcsapás nélkül. A kormány, mely minden segédeszközből kifogyott, nem küldhetett rögtön segélyt, s csak hétfőn, julius 8-án ment vissza az emlitett gőzös St. Marcba, fedélzetén a belügyminiszterrel s mintegy 20 katonával.

Napi hirek.

— **A királyné Ischlben.** Királynénk életmódjáról egy bécsi lapnak Ischlből a következőket irják: A királyné itteni tartózkodása és curája egészségére rendkivül jótékony hatással van, mire legtöbbet tesz az egyszerü, rendes életmód, a mindennapi fördő és a környékbeli hegyi lég. A királyné rendesen fél 6 kor kel; háromnegyed 7-kor sima, egyszerü reggeli ruhájában, esős időben könnyü esernyővel ke ében, gyalog a Rudolf fördőbe megy. Ez utját többnyire egyedül teszi meg, csupán hatalmas szelindekétől kisértetve, mely más sétái alkalmával is követni szokta. Néha kisérik a királynét nővére a nápolyi királyné vagy felolvasónője Ferenczy Ida urhölgy is. 8 óra után visszatér a királyné a császári parkba, hol valamelyik luga-ban tett rövid séta után megreggelizik. Ebédig rendesen zavartalanul tölti az időt, még pedig kedvezőtlen időben a parkban. Itt sétál, felolvastat magának, kézi munkával foglalkozik, vagy Valeria főherczegnővel mulatja magát. — Olvasmányait többnyire magyar könyvek képezik, — ottan-otlan Jókai regényei, — melyek iránt ő felsége különös előszeretettel viseltetik; néha a „Fővárosi Lapok"-ból is olvastat fel magának. Fél 3-kor van az ebéd, a mely igen egyszerü, csak s a közönséges 3 tál ételből: levesből, husból és vastagételből áll. Öt órakor sétát tesz a királyné a közeli környéken, honnan 6 óra tájban tér vissza. Esti 8 óráig a zárt lovagló iskolában lovagol, mire szobáiba vonul s egyszerü estebéd után nyugalomra tér. Az itt leirt életmódtól csak a legritkább esetekben történik eltérés. A királyné majdnem soha sem fogad látogatásokat s a legnagyobb visszavonultságban él. Legujabban csak Andrássy grófnéra nézve tétetett ismételten a császári villában kivétel.

— **Az aug. 2-iki emlékünnepély** lefolyásáról szóló szombati rövid tudósitásunkhoz még a következő részleteket csatoljuk. Részt vettek az ünnepélyen a következő egyletek és testületek: a tanuló ifjuság itt időző része, az 1849-iki honvédek, a dalegylet, az önkéntes tüzoltó egylet zenekarával, a városi tisztikar, a függetlenségi kör, különböző ipartársulatok, élükön a csizmadia-ifjuság egyletével. Az emlékkertben a „szózat" éneltetett a dalegylet által, mely után az önk. tüzoltó-zenekar indulója mellett kivonult a nagy számu közönség a honvédtemetőbe, honnan a programm illető részének lefolytával visszament az emlékkertbe s ott végeztetett be a hazafias ünnepély, mintegy ½ 6 órakor. Méltó elismerés illeti ama t. hölgyeket, kik honleányi kegyeletök adóját azzal rótták le, hogy a honvéd emléket, s a sirkeresztet, szebbnél szebb koszorukkal ékesitették fel. Ezek közül a következőket tudhattuk meg: Kacskovics Ivánné, Sinka Istvánné, Dragota Ignáczné, urhölgyek s Bátori Erzsike és Bika Julia kisasszonyok. Ezeken kivül még a tanuló ifjuság és Orosz Lajos adtak koszorukat. Este pedig társas vacsora tartatott a Király-féle vendéglőben, mely alkalommal nem hiányoztak a hazafias és lelkes toasztok sem.

— **Lövészet.** Az augusztus hó 3-án tartott czéllövés eredménye: Bevétel 20 frt 16 kr. Kiadás 14 frt 18 kr. Maradvány 5 frt 98 kr. Dijat nyert: ifj. Barcsay Miklós legtöbb körlövéssel 1 drb. 1 frtos tallért.

— **Eljegyzés.** Dr. Fáy Márk orvos lakostársunk tegnap tartotta eljegyzési ünnepélyét özv: Kremer Sámuelné szül. Rottmann Rozália urnő bájos leányával Kremer Berta kisasszonynyal. A szivből kötött frigyre áldást kivánunk.

— **Felhivás.** A közokatatási m. k. miniszter urnak f. é. junius 3-án 28219. sz. a. kelt rendelete folytán a debreczeni kereskedelmi tanintézeten szervezett előkészitő osztálynak a budapesti kereskedelmi akademűán létező előkészitő osztály értelmében való berendezése el rendeltetvén, a legközelebbi 1879/80. tanévben ugyanaz meg is nyittatik. Felhivjuk ennélfogva azon t. szüléket, kik fiaikat a kereskedelmi pályára kiképeztetni óhajtják az esetben, ha az ifjak az algymnasiumot, alreáltanodát nem teljesen végezték, hogy még e hó folytán jelentkezzenek alulirt igazgatóságnál s a kellő utasitások elnyerése mellett fiaik előjegyeztetéséről a kereskedelmi szakiskolai előkészitő tanfolyamra gondoskodjanak. Kelt Debreczenben 1879. 4 aug. Propper N. János a debreczeni kereskedelmi tanintézet igazgatója.

— **Temesváry Lajos** szinigazgató, ki pár nap óta városunkban időzött, innen Szabadkára megy, melynek szinházát a téli idényre ő kapta meg.

— **Volt mulatság** tegnap a nagyerdőn. A czéllövészeten és tombolajátékon kivül, melyek mindegyikének meg volt a maga közönsége, tüzijáték is tartatott Wojtkó Ferencz tüzművész által. A Serajevót ostromló bombák és röppentyük nagy közönséget csaltak oda, de a melynek csak nagyon kis része ment be az elkeritett helyre, kivülről is — még talán jobban — lehetvén látni az egész látványosságot. A sustorgó, röpkedő, kóválygó, sziporkázó és durrogó tüzességek tetszést arattak. A délután ugyancsak emlitett tüzmester által fölbocsátott melegitett levegős léggömb elég magasra emelkedett s az erdő kapujánál szállt le.

— **Véres verekedés.** Tegnap este a fonatos-soron egy huszár összeveszvén egy „czivil"-lel, azt kardjával hősiesen megvagdalta. A vitéz harczfi azóta meg is kóstolta a kaszárnya-áristomot.

— **Nagy tolvajlás követtetett el** tegnap előtt éjjel. Balassa helybeli eczetgyáros üzletébe betörtek s onnan 1000 frtot loptak el. Az asztalfiókon, melyben a pénz volt, az erőszaknak semmi nyoma sincs. A tettes még nem került kézre.

— **Hütlen szolga.** Egyik helybeli közbecsületben álló egyházi férfi közelebb saját emberе által, kinek a gabonatartó magtár kulcsa volt, mintegy 180 köből buzáig megkárositta-tott; a lelkiismeretlen szolga a gabonát különböző egyéneknek mint ura megbizottja adta el, — s a pénzt szépségesen elzsebelte. De csalása kiderült s most el van fogva és várja büntetését.

— **A nagyerdőn** majd komoly verekedés támadt tegnap délután. A pinczekorcsma előtti téren, hol vasárnaponkint a nép fiai és leányai vigadni szoktak, nehány katona összeveszett több kocsis félével s már ai is rántották kardjaikat, mikor a rendbiztos odaérkezvén a rakonczátlanokat megfékezte.

— **Üzleti értesités.** Tisztelettel adom tudtára a nagyérdemü közönségnek, hogy noha lakásomat péterfiai 948. számu házamhoz tettem át állandóul, lakatos-üzletem azonban továbbra is nagyuj-utczai 1704. sz. házamnál maradt. Tudatom egyuttal, hogy üzlettársul Barta Mihály lakatosmester urat volt szerencsém megnyerni, s valamint eddig, ugy ezutánra is a lakatos munkákhoz tartozó mindenféle czikkek, de különösen az épitészeti lakatos munkák pontos és szilárd kiszolgáltatására magunkat kötelezve, a nagyérdemü közönség pártfogását tovább is kiérdemelni főtörekvésünk lészen. Teljes tisztelettel Jóna Dániel és társa Barta Mihály.

— **A hosszu czicza.** Sajátságos esetről értesitenek bennünket Székelyhidról. Egy ottani lakos észrevette, hogy kis leánykája több hónap óta ételeinek egy részét különösen pedig a süteményfélét sohasem eszi meg. Eleinte nem törődött vele; gondolta magában, hogy elteszi későbbre. De a dolog egyik mint másik nap igy menvén, végre is feltünt előtte, s egy alkalommal utánna nézvén a gyereknek, észrevette, hogy süteményeit az udvar hátulján levő nagy boglya mögé viszi. Kérdőre vonja, mire a kis leány mosolyogva feleli: „A hosszu cziczának viszem, apuska." Az apa bámulva megy a boglyához s látja, hogy a csemegéből ugyancsak lakmározik egy — nagy kigyó. Ez volt a „hosszu czicza," melyet a kis ártatlan naponként egész elfogulatlanul étetett s ugy megszokatott, hogy a kigyó pontosan kijött a boglyából a rendes időre s ott várta kis urnőjét. Az apa borzadva nézte a fertelmes állatot, melyet leánykája oly örömmel étetgetett s „cziczának" nevezett és elgondolva, hogy még veszélyt is hozhat kis lányára a kigyó-barátság, egy fejszével ketté vágta az előtte is magát legkevésbé sem zsenirozó állatot.

— **Gorove Istvánról,** fájdalom, csak téves értesülésből eredőleg szárnyalt a hir, hogy egészsége már csaknem teljesen helyreállott; Gorove csak kisérőjére támaszkodva tud rövid sétát tenni olykor a sugár-uti villa kertjében. Elutazásáról szó sincs.

— **Nagyváradon** állandó szinház épitésére ajánlkozott Pázmándy Dénes orsz. képviselő, ki egy franczia épitő társasággal szövetkezett.

— **Blahánéné Lujza** asszony Sóstóról (fürdő Nyiregyháza mellett) a mult napokban Parisba utazott, a honnan csak e hó közepén fog visszatérni, a mikor is szabadságideje véget ér.

— **Szegeden az eddigi kimutatások** szerint romok alá és vizbe összesen 142 egyén halt. És pedig férfi nemü: 19 gyermek, 37 felnőtt, és 21 agg, — nőnemü: 21 gyermek, 24 felnőtt és 20 agg, tehát 77 férfi nemü és 65 nő nemü.

— **Az ál-Wesselényi:** Balla Gergely, kinek Nagyváradon letárgyalt csalási bünpöre annak idején oly nagy port vert, mint nekünk irják, julius hó 31-én meghalt a munkácsi fegyházban.

— **Carey hadnagyot** a hadi törvényszék csakugyan halálra itélte. Viktoria királynő azonban ezt börtönbüntetésre változtatta.

— **Elég szomoru,** ha ugy van, mint a „Bihar" irja, hogy bár a n.-váradi kádárok 7 vármegyét képesek volnának hordó készlettel ellátni, mégis a n.-váradi szőlőgazdák jó része nem a n.-váradi kádártól, hanem külföldről szállittatja hordóit. A napokban is egész vonat hordó érkezett Németországból a vaspályán biharmegyei bortermesztők részére. A dologban az a legkülönösebb, hogy e hordók dongafáját tőlünk szállitják ki a külföldre, ott feldolgozzák s készen visszahozva olcsóbban adják, mint a helybeli kádárok.

— **A biharmegyei gazd. egylet** vasárnapi kiállitása tegnap nyilt meg N.-váradon. Belépti dij a nemkiállitók részére 10 kr.

— **Ötvenötéves diák** tett, vagy inkább csak tett volna vizsgát nemrég a II ik osztályról a cilli-i gyimnáziumban. Megbukott azonban, mert a földrajzból igen gyarló feleletet adott, az Oderát pl. Ausztráliában folydogáltatta. Azután még panaszt emelt a birósághoz a „lélekölő" tanárok ellen.

— **A szerencsétlen Almási Edmund öngyilkosságáról** a következő részleteket közlik az „Egyetértés"-sel: „Jól tudjuk, hogy magánterészetü ügyeket nehéz a nyilvános tárgyalás terére vonni, de társadalmunk felsőbb rétegeiben oly sokan vannak azon az uton, mely a végromlásra vezet, hogy a sajtónak kötelessége rámutatni az elrettentő példára. Almássy 60,000 frt évi jövedelem fölött rendelkezett; ő magát szerény igényü embernek ismerték, a kinek saját személyére alig jutott eszébe tulságosan költeni. Hazánál azonban oly féktelen pazarlást engedett meg, mely a legmerészebb képzelmet is meghaladja. Óriás számu cseléd séget tartottak, a háztartás minden szükséglete, a legutolsó szögig külföldről került; mint mondják, egyedül a bécsi czipő-kontó többet tett másfélezer frtnál; curiosumnak sem mindennapi, hogy még a ruhamosatást is Párisban végeztették. Ily gazdálkodás mellett nem csoda, hogy az adósságok borzasztó mérvben felszaporodtak, s ez életmód végre odavezetett, hogy a családfő belefáradván a küzdelembe, önként véget vetett életének."

— **Figyelmeztetés.** A nyiregyházi ágost. ev. hat osztályu gymnasium igazgató tanácsa, a szükebb anyagi viszonyok között élő szülők gyermekei részére tápintézet felállitását határozá el, mely vallásfelekezeti különbség nélkül felvesz tanulókat élelmezésre. Ebédre ad levest, hust, főzeléket, kenyeret s egyszer hetenként pecsenyét vagy tésztát; vacsorára: kenyeret, vastagételt s egyszer hetenként pecsenyét. Az élelmezésért 50 ftrnyi dij fizettetik félévenként 25 frtjával előlegesen. Tekintve a pénzalapot és az évi jövedelmet, mely a tápintézet rendelkezésére áll: a convictusba egyelőre csak meghatározott számu tanuló vétetik fel. Kéretnek azért saját érdekökben az érdekelt t. szülők vagy gyámok, hogy alólirottnál idejekorán jelentkezzenek. — A tanév szeptember hó elsején kezdődik. Martinyi József gymn. tanár mint tápintézeti felügyelő.

— **Alfonz királyhoz** nem lesz szerencsém a bécsieknek. — A legujabb hir szerint ugyanis Krisztina főherczegnő utazott el anyjával spanyolországba, hol Biaritzban egy határszéli fürdőben fog a találkozás megtörténni.

— **Jeruzsálem polgármestere** Jusszuf-Zia-El-Chalidi emir, ki 1875-ig a bécsi keleti akadémián az arab és török nyelv és irodalom tanára volt, azóta pedig egyideig Jeruzsálemet képviselte a török parlamentben, ismét visszatér Bécsbe, régi állomására.

A czegléd-utczai ujonnan épült uvári körben.

Műlovarda és testgyakorló-társulat.

Ma Szombaton aug. 2. 1879.
GAUTIER műlovarda tulajdonos, KISS és PISI erőművészek társulata által tartandó

Nagy előadás

Viliams Pikardi család jutalmául.

a magasabb műlovaglás, lóidomitás, léggyakorlat és gymnasztika, valamint ballettáncz és némajáték köréből.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Virág eladás.

A nagyerdőn az erdőmesteri kertben mindennemü **virágok és disznövények,** különösen **Begoniák. Caládiumok és Gloxoniák a legjutányosabb árszámitás** mellett kaphatók.
(263 1—3)

Bérbeadó földbirtok.

Ér-Keserüben egy 830 holdas első minőségü szántó és kaszáló tagos birtok külső belső épülettel és 200 holdnyi őszi vetéssel ellátva bérbeadandó.
Bővebben Debreczenben, Szent-Anna-utcza, özv. Krajnik Alajosnénál.
(257 2—3.)

Dr. Szécsi Emil (Hamburger)

fogorvos és mütő.

Rendel a vásár tartama alatt egész napon át.

lakik (főpiacz Nánássy-féle házban.)
1711. sz. a.
(262 1—3)

HENNEL SÁMUEL

rézmüves

DEBRECZENBEN.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemü közönséggel tudatni, miszerint a mai kor kivánalmainak minden tekintetben megfelelő rézmüáru műhelyt nyitottam, a hol is minden e szakmába vágó **réz mosóüstöket, üst-házakat, pálinkafőző kis és nagy üstöket, szesz és czukorgyár, zuhany-, gőz és kádfürdő berendezéseket, czinezett mosófazekakat,** vert vasból készült **vedreket, vizvezetéket réz- és vas-csövekkel,** ugyszinte mindenféle **konyha-edények** ujonnan megczinezését, a lehető legjutányosabb árak és pontos kiszolgáltatás mellett eszközlöm, nem különben óceska rezet a napi árfolyam szerint be váltok.

Debreczen, julius hó 2-án 1879.

Hennel Sámuel
kádas u. 1836. sz.

(249 2—3)

Kazán és gépmühely

Debreczen,

péterfia-utcza 888-dik szám.

Alólirtak ajánljuk magunkat mindennemü uj kazán és gépmunkákra, egyszersmind azoknak kijavitására. Szakavatott jó munkát és jutányos árak mellett gyors kiszolgáltatást kötelezvén, a t. közönség becses megrendeléseit kérjük tisztelettel teljesen

(173 19—?) **Sternischa testvérek.**

EPILEPSIE

(Nehézkór) gyógyit levelileg **dr. Killisch,** különleges orvos Drezdában, (Neustadt). Eredmény legbiztosabb, mivel már 11,000 eset gyógykezelve lett. (118) 11—15

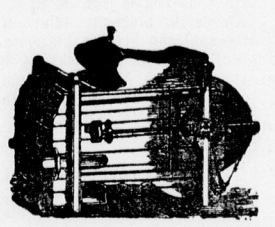

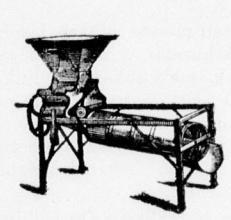

Tisztelettel ajánlom a n. é. gazdaközönség figyelmébe a minden nagyságbani szelelő-rostáimat, valódi Mayer-féle Trieuröket szállitható rendkivülileg egyszerüsitett

hordozható járgánnyal ellátott

SZEGES CSÉPLŐGÉPEIMET

melyek készletben megtekinthetők, továbbá mint bizományos felválalom a

Ransomes Sims és Head-féle

szalma-tüzeléshez berendezett mozdonyok és cséplő-gépek beszerzését, melyekre vonatkozólag felvilágositással egész készséggel szolgálatra állok.

Tisztelettel

Tóth Gyula
előbb Tóth Lajos és társa.

(252 3—5)

MEGHIVÁS

a debreczeni „**ISTVÁN**" gőzmalom társulatnakfolyó évi augusztus 24 én d. e. 10 órakor a városháza nagytanácstermében tartandó

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉSÉRE.

Tárgysorozat:

1. Az 1879. év első feléről készitett mérleg az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentéseivel.

Az igazgatóság által a mult közgyülés határozata folytán előterjesztett javaslat, a régibb malom őrlőképességének emelésére vonatkozólag.

Az alapszabályok 28-ik cz. értelmében felhivatnak a társulat t. részvényesei, hogy szavazati joguk gyakorolhatása végett, a közgyülés előtti napig magukat a társaság városi irodájában czegl.-utcza 3-ik sz. igazolási jegygyel elláttatni ne terheltessenek, hol a mérleg, igazgatósági s felügyelő-bizottsági jelentés f. hó 15-ik napjától megtekinthetők.

(260 1—3) **AZ IGAZGATÓSÁG.**

Arverési hirdetés.

3786/1879.

Debreczen szab. kir. város tanácsa részéről közhirré tétetik, hogy a város tulajdonához tartozó piacz-kisujutczai ugynevezett „Vargaszin" akár egy tagban, akár két részre osztva, továbbá a czegléd-utczai bikaakol mellett levő épületi farakhely, az ugynevezett Elepi pipa gödrök, melyek 11 holdat s 217 □ ölet tesznek, végre az Árokréti volt csapszék épület udvarával és az ahoz tartozó 109 hold szántó, kaszáló és legelő földdel együtt f. é. **aug. hó 13-án** d. e. 9 órakor a városház nagytanácstermében tartandó nyilvános árverés utján 3, illetve 6 v. 10 évre haszonbérben fognak kiadatni s a feltételek melyek szerint az árverés s nézőleg bérbeadás történend a városi számvevő hivatalnál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1879. jul. 19-én.

(258) 2—3 **A városi tanácstól.**

Valódi és tiszta kezelésü
ó tasnádi
kitünő zamatu boreczetet
literjét 20 krért ajánl
Rickl József Zelmos.
(254 3—6)

Üzlet áthelyezés.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemü közönséget értesiteni, miszerint czipész üzletemet f. é. **julius hó 1-től kezdve** czegléd utczáról a Batthyányi-utczára 2560. sz. saját házamba tettem át, a hol is ugy mint eddig

a legjobb minőségü

férfi, női és gyermek lábbelikkel

a lehető legmérsékeltebb árak mellett a nagyérdemü közönség szolgálatára állok.

Midőn ezt tudomására juttatni szerencsém van, megköszönve eddigi kegyes pártfogását, továbbra is kérem a n. é. közönség szives bizalmát, mit kiérdemelni ezentul is legfőbb törekvésem leend.

Debreczen, 1879. junius 30.

Tisztelettel
STIBER JÁNOS.

(259 2—4)

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1879.